

[Rager.]

Anledning anstillet en Undersøgelse og set, at Kirkeministeriets Budget i Aar er 5 pCt. + 11 Kr. 95 Øre større end i Fjor, hvorimod Stigningen paa Socialministeriets Budget kun er 3,28 pCt. og paa Undervisningsministeriets 3,69 pCt. Altsaa i Sammenligning med de to sidstnævnte Ministerier er Stigningen paa Kirkeministeriets Budget saa stor, at jeg finder, den højtærede Kirkeminister roligt kan erklære sig tilfreds.

De sidste Bemærkninger, jeg vil gøre, har Tilknytning til nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Bomholt angaaende Pressens Radioavis. Jeg skal ikke genoptage Diskussionen om Pressens Radioavis nu, men sige til det ærede Medlem Hr. Bomholt, der jo er Medlem af Radioraadet: Hvi ser Du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var! Jeg synes, at Pressens Radioavis's Udsendelser gennemsnitlig staaer over Gennemsnittet af Radioudsendelserne. Jeg vil i den Anledning gerne have Lov til at pege paa, at efter den sidste Beretning fra Radioraadet er Foredrag og Diskussioner i Udsendelsestid gaaet ned fra det latterligt lille Tal 10,9 til 10,2 pCt. Radioen har i det Aar, der sidst foreligger Beretning om, i alt foranstaltet siger og skriver en eneste Diskussion om Samfundsemner, nemlig Diskussionen „Faar Landmændene for lidt for deres Valuta?“, en Diskussion, som interesserede hele Landet over, og som Regel hører man, hver Gang der har været Diskussion, at den har været aflyttet af en meget stor, interesseret Kreds.

Men alligevel har Radioraadet i Løbet af et Aar selv kun foranstaltet denne ene Diskussion, og endvidere er der fra anden Side foranstaltet 9 Diskussioner, der saa har ligget saa mærkeligt, at de 5 var i November, en meget daarlig Fordeling, idet de naturligvis paa bedre Maade burde spredes over hele den Tid, som Sæsonen varer. Politik, som dog er noget, tror jeg, jeg kan sige, der interesserer Folk meget her i Landet, politiske Foredrag har været udsendt i alt i 18 Timer — 18 Timer af Aarets 8760. Der kommer dog lidt mere Politik i Æteren, fordi Radioavisen paa det Omraade efterhaanden er blevet dresseret, er blevet i alt Fald noget bedre end før; Rigsdagsreferaterne er dog en lille Smule Balsam paa Baggrund af, at der kun har været 18 Timers Politik i Udsendelserne. Er de upolitiske Lytterforeninger virkelig saa stærke, at man vil forhindre, man bruger det bedste Oplysningsmiddel, der nogen Sinde har været, i Politikens Tjeneste?

Den første Dag, vi var herinde, lagde jeg Mærke til, at der paa et Sted her paa Lampen var spændt en Pind ud med en lille Bøjle paa; jeg tænkte: Naa, nu kommer vi da endelig til, at vi faar Udsendelser fra Rigsdagen. Nej, det var saamænd et ulykkeligt Tilfælde; Mikrofonen var blevet fjernet; der var holdt en Kongres, hvor den var brugt, og man havde glemt at fjerne Holderen. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke var Hensigten, at den skulde blive siddende. Det forekommer mig mærkeligt, at Rigsdagen ikke mener, det vilde være rigtigt at rundsende f. Eks. af Finanslovbehandlingens Ordførertalerne og Statsministerens Svar paa disse. Jeg tror, at de vilde blive aflyttet med stor Interesse. Naturligvis maatte disse Forhandlinger saa henlægges, som jeg en Gang tidligere har gjort opmærksom paa, til en anden Tid paa Dagen. Man kunde vel ogsaa holde de Møder her om Aftenen en 3—4 Timer, fra Kl. 19 til 22 eller 23. Det var et naturligt Krav hos Befolkningen, og det var naturligt, om Radioraadet interesserede sig for at faa noget saadant gennemført.

Jeg vil dernæst gerne have Lov at sige nogle Ord om Kvaliteten af nogle af Statsradiofoniens Udsendelser. Der er noget, man kalder for Hørespil. Jeg ved ikke, hvorfor man kalder det for Hørespil. Vi taler ellers om Lyttere; det burde hedde Lyttespil efter den Nomenklatur, man ellers har indført. Der er det mærkelige ved det, at man, naar man sidder og hører dem, faar et tydeligt Indtryk af, at de Kunstnere, som agerer i dem, ikke er uddannede til at agere i Lyttespil. Nej, de er tilbøjelige til i deres Modulation, Stemmeføring, i den Maade, hvorpaa de lader de Lidenskaber, de skal give Billede af, komme til Orde, at lade Stemmen gaa fra Tale over til Raab eller uforstaaelig Mumlen. Jeg har tit haft denne Fornemmelse. Man er undertiden lidt bange for at kritisere den Slags; men saa havde jeg en Oplevelse i Radioen i Sommer. Der blev en Aften udsendt et eller andet, jeg erindrer ikke, hvad det kaldtes, men det var angaaende Forsikringsforhold, Forsikring mod Automobilulykker, og denne Udsendelse var gjort levende derigennem, at man havde lavet et lille Lyttespil, som gengav en Retsforhandling angaaende et saadant stedfundet Uheld med Vidneforklaringer og alt muligt, Afsigelse af Dom og det hele. Dette lille Lyttespil fremførtes af unge Forsikringsfolk. Det var helt igennem en Nydelse. Man forstod Vrede, man forstod Iver, man forstod Sørgmodighed og alt paa Stemmerne.